

NUORISO, PERHEET JA YHTEISÖ

Kansallinen Radinet Seminaari 17.5.2016, Helsinki
Mona Abdullahi
Talosan Oy

Ennakkokysymykset ja lähtökohdat

- Lähtökohtana aatteella tai uskonnolla perusteltu väkivaltainen radikalismi. Erityisesti islamilla perusteltu.
- Syitä ja taustoja radikalisoitumiseen monia. Yksi yhdistävä tekijä monien nuorten kanssa on tunne , uudestisyntymisestä ja käännyttäisyydestä, tämä koskee jopa muslimiperheeseen syntyneitä nuoria.
- Kana vai muna; kumpi ensin? Mikä aiheuttaa radikalisoitumisen ensisijaisesti; ympäröivä yhteiskunta vai nuoren omat sisäiset ristiriidat ja konfliktit?
- Perheiden vaikutus radikalisoitumisen ennaltaehkäisyssä, tai vähentämisessä on valtavan suuri. Tiiviin yhteisön rooli on myös hyvin suuri perheen tukemisessa, mutta mikä on moskeijan rooli?
- Suomen muslimiväestö kasvaa hyvin nopeasti, nykyisin n. 60 000, mutta nousee 105 000 seuraavan 15 vuoden aikana (SYPONUR)

Nuori, perhe ja yhteisö: minkälaisia perheitä?

- Maahanmuuttajataustainen perhe:
 - kotoutuminen
 - osallisuus yhteiskuntaan ja kyky osallistaa lapsiaan
 - vahva side yhteisöön ja luottamus yhteiskuntaan ja sen rakenteisiin?
 - nuoren kokemus perheensä uskonnollisuudesta (islamilainen kulttuuri vs. kulttuurinen islam)

Nuori, perhe ja yhteisö: minkälaisia perheitä?

- Kantasuomalainen perhe:
 - perheellä voi olla hyvä yleistieto islamista tai ei tietoa ollenkaan
 - islam osa noita ei meitä- mentaliteetti, jossa islam sidotaan maantieteelliseen sijaintiin tai tiettyyn kulttuuripiiriin = oma lapsi on pettänyt suomalaisuuden
 - ennakkoluuloa ja pelkoa muslimeista ja vahva halu pelastaa oma lapsi tältä “rutolta”
 - vieroksuva ja joskus jopa vihamielinen asenne islaminuskon korostumiseen lapsen arjessa tai pukeutumisessa (erityisesti nuoret naiset)
 - ei yhteyttä ja tuen saannin mahdollisuutta muuhun yhteisöön, eikä varsinkaan moskeijaan.
- Entä perheettömät nuoret aikuiset?

Yhteisö ja sen rooli

- Yhteisö vai kultti
- Yhteisö ja sen rooli eri kulttuurisissa konteksteissa
- Yhteisöstä perheet saavat vertaistukea haasteisiin omien lastensa kanssa
- Moskeija, muslimiyhteisön kohtauspaikka
- Miten moskeijat voivat tukea perheitä ja nuoria uskonnolla perusteltuun radikalismiin liittyvissä teemoissa?
- Yhteisöjen, moskeijoden ja viranomaisten välinen yhteistyö ja sen mahdollisuudet

SYPONUR; mitä taistelemaan lähteneet ja heidän lähipiiri sanovat?

Analyysia ja taustaa:

- *“Minusta tuntuu, että ihmiset eivät halua ymmärtää. Olen vanhemmille myös kertonut, ja millaista oli, vanhemmat oli silleen, että miksi sinä yrität puolustaa sitä, ja miksi sinä yrität oikeuttaa? Jos edes vaahan yrittää avata taustoja, niin tuntuu että ihmiset ajattelee, että yrittää puolustaa. Minun mielestä on tarkea ta, että taustoja avataan, että miksi joku on lähtenyt. Se ei ole sitä, että yritetään kiihottaa ihmisiä lähtemään, kun yrittää ymmärtää miksi joku on lähtenyt sinne.”*
- *“[Henkilö]n isä oli kuollut, ja hänen elämänsä lähti raiteiltaan nuorena. Hän alkoi käyttää päihteitä teini-ikässä, oli huono koulumenestys, kerrottiin että kiusattiin koulussa [ulkona]nsa] takia – kaikilla koululaisilla oli kassityö pari, mutta hän oli aina yksin, vaikka oli suomenkielinen. Koulu ei kiinnostanut enää, oli vaan pakko suorittaa. Peruskoulun jälkeen alkoi kierre – ei ollut koulua, ei ollut töitä, napistyksiä, pahoinpitelyjä, hengailua kovisporukoissa, varastelua, huumeita. Hän joutui vankilaan, istui jonkin aikaa, ja siten vankilassa oli erittäin pettynyt yhteiskuntaan. Hän sanoi, että jos olisi resepti hänen rajayhteyksiänsä koko Suomen, hän oli täysin epätoivoinen. [...] Meni paremmin, ja sitten alkoi vastoinkäymiset taas. Hän ajatteli, ettei tästä tule mitään, maan johtajat ovat pettureita. Kaikkia tuommoisia ajatuksia, miten koko järjestelmä pitäisi muuttua. [...] Kaikki minun tuntemat, jotka ovat radikalisoituneet, heidän elämänsä aikana on suuria yhteiskunnallisia tekijöitä taustalla, mm yksinhuoltajaperheestä, päihdeongelmaa tai muuta.”*

Yhteiskunnallinen ilmapiiri tuodaan vahvasti tärkeänä negatiivisena tekijänä:

- *“Luuletko, että ” kukaan va ”litta ”a ” meista ”? Emmehä ”n voi odottaa min- ka ”a ”nlaista apua tai tukea. Miksi kukaan haluaisi auttaa minua – muslimia ja maahanmuuttajaa, jonka lasta kaikki pita ”va ”t ainoastaan terroristina. Suru on valtava, silti meita ” katsotaan vaan pahalla, ei na ”hda ” ihmisina ”. “*

- *“ Ihmiset, jotka eiva ”t ole edes tavanneet minua, tuomitsevat minua me- dian luoman kuvan muslimeista perusteella, ne muodostavat ka ”sityksen ai- noastaan silta ” pohjalta mita ” mediassa lukee – muuttaisin median toimintata- poja tosi paljon. Koska media radikalisoi, se radikalisoi paljon. Se radikalisoi molemmilla puolilla. Se radikalisoi oikeistolaisia ja muslimeja. Koska se liet- soo oikeistolaisia ja kaikkia meita ” vastaan, ja se on tosi turhauttavaa. Media on vallanpita ” ja ”, se antaa tietyn kuvan ihmisista ”. Mina ” puuttuisin siihen, puut- tuisin myo ”s Suomen hallituksen toimintaan, joka leimaa ihmisia ”, etenkin Pe- russuomalaisen toimintaan, jotka tekee tarkoitushakuisesti sellaisia ulostu- loja, joilla ika ”a ”n kuin pelotellaan kansaa. Joissa kylva ”ta ”a ”n vihaa ja rasismia, ja jotka sitten vielä ” oikeuttavat kaiken rasistisen toiminnan. Ei tuollaisia pa ”a ”tta ”jia ” kaivata Suomeen. Jos Suomi pelka ”a ” koko ajan, etta ” oh my God, kohta meihin kohdistuu terrori-isku, niin no joo, jos ne jatkaa silla ” tiella ” mita ” Halla-aho on aloittanut. “*

Ennakkoluulot ja islamofobia:

- "Viimeisen kymmenen vuoden aikana, tai oikeastaan siitä lähtien kun isku tapahtui Amerikassa, on ollut oikeutetumpaa tuomita muslimeja tai vaitia jokaista muslimia pyytämään anteeksi. Se on normaali asia, joka entistä enemmän vahvistuu. Ihmiset, jotka pitkä aika ovat olleet minun elämässäni, eikä ennen ole olleet sellaisia [ennakkoluuloisia], ovat alkaneet suhtautumaan myös niin että, oikeuttavat syrjivää toimintaa sen perusteella mitä muutama muslimi jossain ulkomailla on tehnyt. Joten islamofobia on vahvistunut, vaikka sitä onkin ollut Euroopassa jo aiemmin, se harmittaa, se on kamalaa! Mietin sitä, että mitä tulevaisuudessa? Jos se nyt jo on näin paha. Mitä se on tulevaisuudessa? Mitä sitten kun omat lapset ovat kasvaneet, millaista heillä on, uskaltaako kukaan enää vastustaa? Tiedän, että juutalaisuus on käynyt sellaisen vaiheen läpi, juutalaisia alettiin vainoa ja oli holocaust – nyt minusta pikkuhiljaa muslimeja on alettu vainoamaan, ja se on menossa samantyylaiseen suuntaan. Ja joissain maissa se on jo ollut sitä kauan, esim. Palestiinassa, missä muslimeja vainotaan eikä heillä ole samantyyppisiä oikeuksia kuin muilla, heidät eristetään muusta kansasta. Se on todella surullista, etteivät ihmiset oikeasti tiedä mitä muslimit käyvät läpi."

- "Millä tavalla ihmiset miettii nykyäänä? Vällillä tuntuu, luen paljon, stalkkaan paljon iltalehtia, olen järkyttynyt kun näen kaikkia kommentteja! Ennen kuin tuli sosiaaliset mediat en tiennyt, et Suomessa voisi olla näin paljon rasisteja, en ikänä olisi voinut ajatella. Jos minulla ei ole autoa ja menen junalla ja katson ihmisiä, ne katsoo viinon. Ne ei tunne minua, ne ei tiedä mistä tullen, millä ihme ja rjella ne tuomitsee ennen kun itse tuntee tai tietää? Minulla on ystäviä sen perusteella mitä he ovat sisimmässäni, en tuomitse ihmisiä ulkoisin perustein – ihmisten pitäisi miettiä maalaisjärjellä. Miten voi ajatella, ettei muslimin kanssa voisi tulla toimeen? Toivon, että joku päivän ihmiset herää."

Puuttuva sananvapaus ja luottamuspuola

- "Olisi hyvä jos nuoret voisivat keskustella näistä asioista. Miten nuorempi on, sitä enemmän pelkää. Mutta myös vanhemmat ovat pelossaan, ja itini pyytää koko ajan, että älä puhu enää, älä tuo avoimesti esille tällaisia asioita, minua pelottaa sinun puolestasi. Että äiti yrittää silleen periaatteessa hallita mitä minä sanon, ja mitä minä ajattelen, hänen pelkää minun puolesta. Ja sen takia monelle nuorelle sanotaan, että "älä sano mitään sylki suuhun tuo, katso kun kuljet, ole varovainen". Sen takia nuorilla on sellainen varovaisuuden tunne, että he eivät saa sanoa mitään haluavat, eivät saa tuoda esille mielenpiteitä niin rehellisesti. On niitä aktiivisia nuoria, jotka uskaltavat ottaa kantaa, mutta kaikkea ei voi sanoa, koska sitten se vaikuttaa omaan tulevaisuuteen. En esimerkiksi voi sanoa, että ymmärrän miksi joku on lähtenyt Syyriaan, apua, sellainenhan olisi urani loppua jos niin sanoisin! Näen sen niin, että moni varmasti haluaisi sanoa niin, muttei uskalla. Ollaan keskusteltu porukalla veljien ja siskojen kanssa, ja sitten ollaan lähdetty kotiin, mutta osa on alkanut ottaa asioista selvää omillaan, ja päätyneet netissä rankempiin ja rankempiin sivustoihin, ja sitten on miettinyt, että tämä on niin vaarallinen, miksi näitä ei kosteta. Ei se ole Suomi se paikka missä kostetaan. Jos lähdetään koston tamaan, niin lähdetään sinne missä ongelma on. Mutta poliittisestikin voisi kostaa, sellaisella tavalla, että puhuu asioista suoraan, sanoo mitä on mieltä, pelkäämättä! Ei tarvitsisi olla kuin vahvan verkoston."

Kiitos!